

La vreme de scris

Maria Podari

...altă caracteristică muzei,să nu stea degeaba,să-și exprime principiul,cum ne(bunul)să facă ceva prețios,să țină distanța și criza în lesă,cu animale divine,ce bat din coapse în ritm aluziv...

- fabrica de făcut pâine - a scurtcircuitat toată scara - ce lucru banal și absurd, să-ți bagi...mâinile-n cocă, s-o pleznești prioritar de masa de lucru și să mănânci din timpul de scris...și-n toți dumnezeii - iar a crescut buruienile mai presus decât florile - asta-i treabă penală! - spre delectarea vecinei,ce scoate limba la pasărea ce-mi cântă la geam - hrănită vârtos și temeinic - ce știe ea! câtă recunoștință lasă în urmă...

- toate s-au voalat și decențele și bărbații au devenit mai optuți și ce vești colosale ascund,îmbătrânind fără rezerve,uitându-se-n sus,de pe celălalt trotuar...

- o muscă, ar dori să-mi intre în ochi,să mă viziteze cu noaptea-n cap - mai du-te dracului de muscă optuză,nu vezi că fac mâna căuș,cuvintele să se spele de toate păcatele...

- și cum vă scriam,am am plecat de la scris și-am ajuns - așa ca o chestie - mai mult vraiste - nicăieri nu-i mai bine ca în mrejele muzei - să stai așa...tolănit și să sforăi,sacadat după ceas - să îți vină! - spre disperarea creionului - nu vede c-a rămas doar mucusul de el - până la noua livrare...

- și voi, cum o mai duceți cu solitudinea,mai aveți certitudini de tras,rufe pe sârmă,că de călcat nici pomeneală,mai consumați idealuri,concluzii...eu am împachetat toate lucrurile - că știu câți bani fac!

- dacă-au rămas? Aș! - mă laud și prind cu curaj - mîța de coadă...

- dar,voi participa,neapărat, la maratonul nevoilor,sunt antrenat,sau poate mă teleportez într-o stațiune de scris...acolo e bine,n-ai treabă...dar,am cățel și pisică și flori și pasărea-n pom - ce depind cu totul de mine - cum să îi las! ...pot în schimb,să-mi iau pălăria,umbrela,bastonul,noi,nepurtate,de la pensionare,primit cadou,și să mă destind printre oameni,să le iau micul și berea de pe masă - din mers - să-i aud cum șoptesc: - Doamne săraca,nici nu se vede pe ea,nici nu se cunoaște,să rămână cu gura căscată - și ei!

- mai bine intru pe net și mă rup în conversații sterile,primesc și cafea și omagii,am eu un domn,ce mi-a dat telefonul,să-l sun,că vrea să vin pe la el - vara asta - să stăm așa...sub umbră la masă...și să de depănăm între noi,că soția e plecată la muncă, pentru casă și pentru copii,nu pentru el,că el se ajuge cu pensia...

- s-a înserat și nu am adus rufe-n casă,nici mâncarea la cățel și pisică,înțeleg și ei și blând mă așteaptă,pasărea a fugit cu gușa plină la cuibul cu pui,lăsându-mi dezastrul,vecina a dat difuzorul la maxim,pâine a dat peste ea, în salon ... mai savurez o cană de cum(pot) îmi iau lucrul în pat(montez o vestă cu andrele noi),hălăduind dintr-o parte în alta,ca o apucată de ultima creangă,cu ce-a mai rămas,că ce-a fost s-a prefăcut în cascadă,într-un fir lung de nisip...pe o plajă de scris - unde am terminat instant și țigările - dar apropo! - nu aveți o țigară în plus?! - rămân veșnic datoare! - și eu vă iubesc!dragii mei - liniște și vreme frumoasă pe internet și în viață - o sărutare sfântă,respect!